
Románia nem jogállam: újabb épületet veszítettünk el

2018. 10. 7.

A jogállamiság egyik pillére a tulajdonjog és a magántulajdon tiszteletben tartása. A napokban a nagyváradi törvényszék, másodfokon született jogerős döntése alapján, a Nagyvárad Olaszi Plébánia Szent László Menedékház Kápolnájának filiája elveszítette a jelenleg a Szacsvey Imre Általános Iskolának otthont adó ingatlanegyüttesért folytatott pert. Ezzel az ingatlan román állami tulajdonban marad, melynek kezelési jogát a nagyváradi önkormányzat gyakorolhatja.

A döntés annak ellenére született, hogy a helyzet a napnál is világosabb, hiszen az épületben egykor működő Szent László Koldusápoló és Fiúgyermek Menedékházat Winkler József püspök kezdeményezésére és 10 ezer koronányi támogatásával 1886-ban hozták létre, és azt a vincés nővérek működtették, tehát vitathatatlanul egyházi tulajdonról beszélhetünk. Az már csak a szokásos romániai jogi zavarkeltés része, hogy a 2015-ben indult perben a bíró nem ismerte el a jogutódlás tényét.

Az újabb magyar közösségi tulajdonvesztés része a Románia uniós taggá válásával megfeneklett egykori, egyházi- és magánvagyonok visszaszolgáltatása körül általánossá lett, bírósági visszaélésorozatnak. Újabban már nem csak az épp zajló pereket veszítjük el, de a burkolt visszaállamosítás jegyében a már visszaszolgáltatott vagyonok sincsenek biztonságban. Elég, ha csak a legutóbbi esetre gondolunk, amikor idén nyáron Maros megyében a Bánffy családtól másodjára is elvettek több mint 10 ezer hektár erdőt.

Nagyvárad esetében sem beszélhetünk egyedi történésről: nemrég a magyar vezetőség Bihar Megyei Tanács vette el – peres úton – a Nagyváradi Római Katolikus Püspökségtől a már korábban visszaítélt pénzügyi palota impozáns Fő utcai épületét, mely a belváros szegényfoltjaként, azóta is ebek harmincadjára jutva, romos állapotban várja jobb sorsát. Ugyanakkor a megye vezetése a Nagyváradi Filharmónia értékes belvárosi épülete kapcsán is folytatja az egyház ellen zajló pert.

Romániáról tehát ismét bebizonyosodott, hogy nem jogállam, továbbá az is tény, hogy az Európai Unió tétlen cinkossággal von vállat afelett, hogy a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága Romániával szemben indítja a legtöbb peres eljárást, és éppen a jelenlegihez hasonló visszaszolgáltatási visszaélések kapcsán. A magyarság jogfosztásának kérdésében ez esetben sem mérnek egyforma mércével.

Az eset egyetlen pozitívuma, hogy az elveszített ingatlanban magyar nyelvű általános iskola működik, és a tulajdonjog reánk nézve kedvezőtlen véglegesítését követően, az Erdélyi Magyar Néppárt alelnökének, Zatykó Gyula polgármesteri tanácsadónak a közbenjárásával, valamint a szülői nyomásgyakorlás eredményeként, a város önkormányzata felújíttatja az épület életveszélyessé vált homlokzatát és az iskola udvarának szilárdburkolatát is elkészítteti.

Ezzel a centenáriumnak nevezett év zűrzavaros viszonyai, és az egyre inkább ellenséges román állami környezet dacára is sikerült tennünk egy újabb lépést annak érdekében, hogy a nyilvánvalóan magyarellenes bírósági jogtiprások ellenére, eredményeket is fel tudjunk mutatni.

Az Erdélyi Magyar Néppárt nagyváradi szervezete

